

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **SEIC TECHNOLOGY, s. r. o.**
sídlem 746 01 Opava – Předměstí, Hany Kvapilové 2272/1, IČ 054 39
973
zastoupen JUDr. Emilem Fleglem, advokátem
sídlem 106 00 Praha 10, K Chaloupkám 3170/2
proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2022 č. j. MSK 126609/2022, o přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze dne 12. 9. 2022 č. j. MMOP 116168/2022 ve věci přestupku provozovatele vozidla podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních

komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

2. Žalobce uvedl, že po celou dobu správního řízení namítal, že předmětem jeho činnosti jsou výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1-3 živnostenského zákona a pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor. Vozidlo, které je jím provozováno, zastavilo v rámci zásobování obchodu Computerparts na adrese Opava, Olomoucká 38, tudíž k přestupku řidiče vozidla a sekundárně ani k přestupku provozovatele vozidla nedošlo. Závěr správního orgánu, že sdělení obviněného o prováděném zásobování neuvěřil a má ho za nevěrohodné, je nepřezkoumatelné, správní orgán tento závěr nevysvětlil, nijak se nezabýval skutečností, že svědek K. H. jednoznačně potvrdil, že vozidlo se na místě nacházelo v rámci zásobování prodejny. Žalobce správnímu orgánu I. stupně vytkl, že neuvedl, o které části výpovědi svědka má pochybnosti a z jakého důvodu. Takové bezdůvodné a účelové odmítnutí svědecké výpovědi je nepřezkoumatelný projev ryzí svévole. Žalobce konstatoval, že svědek uvedl, že k události došlo přesně tak, jak bylo psáno v jeho písemném sdělení. Z tohoto písemného sdělení se podává, že vozidlo RZ X dne 23. 2. 2022 před 13 hod. stálo na ulici Olomoucká v Opavě v rámci zásobování naší prodejny zbožím. Mezi písemným vyjádřením a svědeckou výpovědí není dle žalobce žádný rozpor. Svědek si pamatoval, že předmětným vozidlem v daný den kolem 13 hod. probíhalo zásobování, přičemž neexistuje důvod, proč by si měl svědek po půlroce pamatovat, jakým konkrétním zbožím, když jak uvedl, zásobování provedlo v ten den více. Bylo by naopak s podivem, kdyby si svědek po půl roce pamatoval přesné detaily, jaké konkrétní zboží, kdo zavážel.
3. Žalobce žalovanému vytkl, že žalovaný se popsánymi skutečnostmi v napadeném rozhodnutí vůbec nezabýval. Žalobce poukázal na to, že v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně namítal: „Není pravda, že strážníci na místě setrvali po dobu nejméně 10 minut, když na místo pouze přijeli, vozidlo zdokumentovali a odjeli. Žádáme, aby k tomuto byl proveden důkaz výpisem souřadnic GPS z jejich služebního vozidla“. Žalovaný k tomu v napadeném rozhodnutí uvedl: „V řádně a včas podaném odvolání obviněná namítá, že není pravda, že strážníci na místě setrvali po dobu deseti minut (obviněná žádá, aby byl proveden důkaz výpisem souřadnic ze služebního vozidla). K námitkám obviněné, krajský úřad uvádí, že tyto skutečnosti je možno namítat v řízení o přestupku řidiče, avšak nikoli v řízení o přestupku provozovatele dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu“. Tak tomu ovšem dle žalobce není. Z konstantní judikatury vyplývá, že není na libovůli správního orgánu, jakým způsobem s návrhy účastníků na provedení dokazování naloží, neboť sice není ve smyslu § 52 správního řádu povinen důkazy navržené účastníky provést, pokud však některé z nich neprovede, musí v rozhodnutí řádně odůvodnit, proč se tak stalo. Právě prosté ignorování důkazních návrhů je projevem libovůle, respektive svévole. Z napadeného rozhodnutí není patrné, proč žalovaný jeho argumentaci nepovažoval za důvodnou, respektive, proč považoval jeho námitky za liché, mylné nebo vyvrácené, což zakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
4. Žalobce namítal, že správní orgány účelově prováděly a hodnotily pouze důkazy v jeho neprospěch (svědecké výpovědi strážníků městské policie), zatímco důkazy v jeho prospěch buď vůbec neprovedli (výpis souřadnic GPS ze služebního vozidla městské policie, které by prokázaly, že toto se na místě deset minut nezdržovalo, tedy že „na místo pouze přijeli,

vozidlo zdokumentovali a odjeli“, jak uvedl), nebo sice provedli, ale následně řádně nehodnotili (svědecká výpověď K. H., kterou prvoinstanční správní orgán neodůvodněně bagatelizoval jako nevěrohodnou a žalovaný se jejím obsahem v napadeném rozhodnutí nezabýval vůbec. Dle žalobce již ze samotných zásad logiky přitom plyne, že když jeho vozidlo jako obchodní společnosti, zabývající se podnikáním, stálo před obchodem K.H., přičemž oba shodně tvrdí, že se tak stalo v rámci zásobování jeho obchodu, tak patrně nejjednodušším vysvětlením bude, že se tak stalo v rámci zásobování jeho obchodu. Správní orgány nijak nevysvětlily, jak jinak by na tohoto svědka vůbec mohl mít kontakt, aby navrhl jeho výslech a proč ten by měl ve svědecké výpovědi, mj. po řádném poučení, že je povinen vypovídat pravdivě, potvrdit, že vozidlo na místě stálo v rámci zásobování jeho obchodu, kdyby tomu tak nebylo. Ve věci tak nebyl zjištěn a prokázán stav věci, o kterém nepanují důvodné pochybnosti. Napadené rozhodnutí je z výše uvedených důvodů nezákonné.

5. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Konstatoval, že ve věci se jednalo o dopravní značku „zákaz zastavení“, z čehož vyplývá, že i kdyby žalobce prováděl zásobování, byl by oprávněn na místě pouze zastavit, nikoliv stát. Výkladem pojmu zastavení se podrobně zabýval rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 20 A 2/2015-19. Právní věty uvedeného rozsudku žalovaný v písemném vyjádření citoval. V případě žalobce se nejednalo pouze o zastavení, ale již o stání, neboť v blízkosti vozidla se nenacházel ani řidič, ani jiná osoba, která by v případě potřeby mohla vozidlo přeparkovat, ani to nebylo dáno najevo jiným způsobem (například zapnutím výstražných světel apod.). Z toho dále plyne, že je nerozhodné, zda policisté skutečně stáli u vozidla celých 10 minut, proto bylo také bezpředmětné provádět důkaz výpisem souřadnic ze služebního vozidla policie. Nehledě k tomu, že žalobce netvrdil žádné konkrétní skutečnosti, ze kterých by mělo vyplývat, že policisté při výslechu uváděli v tomto směru nepravdu. Okolnost, zda žalobce prováděl zásobování či nikoliv, je za této situace podružná, přestože k ní správní orgán I. stupně prováděl dokazování, neboť i kdyby tomu tak bylo, zákaz zastavení by i v takovém případě porušil. K žalobním námitkám týkajícím se neprovedení navrhovaných důkazů resp. nevypořádání odvolacích námitek, žalovaný uvedl, že tyto vypořádal argumentem, že jde o skutečnosti, které lze namítat v řízení o přestupku řidiče. Z toho z logiky věci vyplývá, že je nadbytečné provádět k těmto tvrzením jakékoliv další důkazy. Přestože to žalovaný takto výslovně v rozhodnutí neuvedl, má za to, že to lze z odůvodnění dovodit přinejmenším konkludentně. Žalovaný trval na tom, že okolnosti, které žalobce uvedl (navíc teprve v odvolání), zejména okolnost po jak dlouhou dobu se strážníci nacházeli u stojícího vozidla, mohli být pouze řidiči vozidla známi (pokud vůbec, neboť se u vozidla nenacházel), nikoliv žalobci jako provozovateli. Kromě toho, že je tato námitka právě z uvedeného důvodu sama o sobě zjevně nevěrohodná, je vyvrácena výpověďmi strážníků, jejichž věrohodnost nebyla konkrétně zpochybněna. Bylo tedy nadbytečné provádět důkaz „výpisem souřadnic služebního vozidla“, neboť skutkový stav byl v tomto směru dostatečně zjištěn provedenými důkazy. Jak již bylo výše uvedeno, otázka zásobování je nerozhodná, vzhledem k tomu, že vozidlo v daném místě stálo, nikoliv pouze zastavilo. Pokud jde o námitku, že vozidlo se nenacházelo v působnosti předmětné dopravní značky, to žalovaný odůvodnil odkazem na zjištění vyplývající z fotodokumentace a svědeckých výpovědí strážníků. Nad rámec pak žalovaný poukázal na to, že žalobce byl po celou dobu správního řízení pasivní, k žádnému z ústních jednání se nedostavil, nevyužil práva klást otázky svědkům, k věci samé se nevyjádřil a odvolací důvody omezil na tři strohé věty (navíc uvedené v závěr podání, které se na první pohled tváří jako blanketní odvolání

v podobě nesmyslně zkopírovaného textu výroku rozhodnutí, navíc provedené velmi obtížně čitelným formátováním textu, což žalovaný považuje za procesní obstrukci směřující k tomu, aby správní orgán odvolací námitky přehlédli).

6. V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že byl jako provozovatel vozidla prvoinstančním správním orgánem uznán vinným tím, že „neznámý řidič nerespektoval svislou dopravní značku B28 „zákaz zastavení“ doplněnou dodatkovou tabulkou E13 s textem „mimo zásobování“ a v takto označeném prostoru pozemní komunikace vozidlo zastavilo a stálo“. Z uvedeného tedy jednoznačně plyne, že vozidlu provádějícímu zásobování bylo v místě dovoleno zastavení po dobu nezbytně nutnou k provedení zásobování. Pokud žalovaný v písemném vyjádření uvedl, že „z toho (tedy ze samotného dopravního značení zákaz zastavení) dále plyne, že je nerozhodné, zda policisté skutečně stáli u vozidla celých 10 minut, proto bylo také bezpředmětné provádět důkaz výpisem souřadnic ze služebního vozidla policie a okolnost, zda žalobce prováděl zásobování či nikoliv, je za této situace podružná“, tak samozřejmě vzhledem k dodatkové tabulce E13 s textem „mimo zásobování“ z uvedeného plyne pravý opak, než uvádí žalovaný. Za absurdní považuje argumentaci žalovaného, že námitku, že vůbec nedošlo ke spáchání přestupku, lze vznést pouze v rámci řízení vedeného s řidičem vozidla, nikoliv v řízení o přestupku provozovatele vozidla, stejně tak je absurdní i jeho tvrzení, že provozovateli vozidla nemůže být známo, kde a jak dlouho se jeho vozidlo nacházelo.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. O žalobě soud rozhodl bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.).
8. Ze správních spisů byly zjištěny následující skutečnosti. Z oznámení přestupku pro nepřítomného řidiče a úředního záznamu strážníka městské policie D. M. vyplývá, že dne 23. 2. 2022 v době nejméně od 12.45 – 12.55 hodin na místní pozemní komunikaci v obci Opava na ulici Olomoucká, u domu č. 38 v úseku platnosti svislé dopravní značky B28 „zákaz zastavení“ doplněné dodatkovou tabulkou E13 s textem „mimo zásobování“ stálo motorové vozidlo tovární značky Škoda RZ X. Jelikož se na místě ani v okolí nenacházel řidič uvedeného vozidla (u vozidla se nacházel muž, který ale na dotaz hlídky sdělil, že není řidič, s vozidlem nepřijel a ani s ním nebude odjíždět) a neprobíhala zde nakládka či vykládka zboží, vypsál strážník oznámení přestupku pro nepřítomného řidiče vozidla (v čase 12.45-12.55 hodin), které poté umístil za stěrač předního skla vozidla a pořídil fotodokumentaci. Poté hlídka místo opustila.
9. Z fotografií pořízených na místě přestupku je zřejmé, že osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda RZ X stojí v působnosti svislé dopravní značky B28 – „zákaz zastavení“ s dodatkovou tabulkou E13 s textem „mimo zásobování“. Postavení vozidla a svislého dopravního značení je rovněž zakresleno v přiloženém situačním plánu. Lustrací v centrálním registru vozidla správní orgán zjistil, že provozovatelem předmětného motorového vozidla je žalobce. Dne 21. 3. 2022 správní orgán I. stupně vydal výzvu k zaplacení určené částky podle ust. § 125h odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů, již vyzval žalobce jakožto provozovatele předmětného motorového vozidla k zaplacení částky 500 Kč, podle ust. §

125h odst. 1 zákona o silničním provozu. V uvedené písemnosti byla žalobci dána možnost sdělit údaje o totožnosti řidiče, který řídil vozidlo v době spáchání přestupku. Na tuto výzvu žalobce nereagoval a správní orgán následně 18. 5. 2022 vydal usnesení o odložení věci přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu ze dne 23. 2. 2022, ze kterého byl podezřelý neznámý řidič vozidla tovární značky Škoda Superb reg. zn. X, neboť správní orgán nezjistil do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Následně 18. 5. 2022 správní orgán I. stupně vydal příkaz, který byl doručen do datové schránky žalobce 25. 5. 2022. Téhož dne podal žalobce proti příkazu odpor. Správní orgán I. stupně poté nařídil ústní jednání na 14. 7. 2022. Předvolání bylo doručeno do datové schránky 12. 6. 2022. Před konáním ústního jednání 11. 7. 2022 byla správnímu orgánu I. stupně doručena listina, v níž pan K.H., který se označil jako majitel prodejny, potvrzuje, že vozidlo RZ X dne 23. 2. 2022 před 13 hod. stálo na ulici Olomoucká v Opavě v rámci zásobování jeho prodejny zbožím.

10. Ze správního spisu správního orgánu I. stupně plyne, že žalobce žádné námitky v průběhu správního řízení před správním orgánem I. stupně nevznnesl, žádná zjištění správního orgánu nevyvracel, k ústnímu jednání se za žalobce nikdo nedostavil, svou neúčast u ústního jednání žalobce neomluvil, ani nesdělil závažný důvod neúčasti u nařízeného ústního jednání. U ústního jednání správní orgán provedl důkaz listinami obsaženými ve správním spise a jednání odročil za účelem doplnění dokazování výsledkem svědků. Další jednání správní orgán nařídil na 26. 8. 2022, k němuž žalobce řádně předvolal stejně tak i svědky, policisty Městské policie Opava pana D. M., D. L. a svědka K. H. K ústnímu jednání dne 26. 8. 2022 se za žalobce opětovně nikdo nedostavil, neúčast neomluvil a ani nesdělil vážný důvod neúčasti. Správní orgán opětovně provedl důkaz listinami obsaženými ve správním spise a dále vyslechl předvolané svědky. Co se týká zjištění z výpovědí svědků soud odkazuje na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť tam uvedená zjištění korespondují s obsahem správního spisu a jsou správná. Správní orgán I. stupně po ústním jednání 26. 8. 2022 správní spis o žádné další důkazy již nedoplňoval a následně vydal dne 12. 9. 2022 rozhodnutí, jímž uznal žalobce vinným z přestupku provozovatele vozidla podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť jako provozovatel vozidla tovární značky Škoda Superb, reg. zn. X nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, neboť dne 23. 2. 2022 v době nejméně od 12.45-12.55 hodin při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci v obci Opava, na ulici Olomoucká, u domu č. p. 358/38 neznámý řidič nerespektoval svislou dopravní značku B28 „zákaz zastavení“ doplněnou dodatkovou tabulkou E13 s textem „mimo zásobování“ a v takto označeném prostoru pozemní komunikace vozidlo zastavilo a stálo v místě, kde je to zakázáno. Tímto jednáním provozovatel vozidla porušil ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, jelikož ze strany neznámého řidiče došlo k porušení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu v návaznosti na přílohu č. 3 a 6 vyhlášky Ministerstva dopravy č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a naplnil svým jednáním skutkovou podstatu přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za spáchání předmětného přestupku byla žalobci uložena podle § 125c odst. 5 písm. g) a § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu pokuta ve výši 1 500 Kč, dále mu byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

11. Proti uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
12. Podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.
13. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. k), téhož zákona, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písm. a) – j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II. tohoto zákona.
14. Podle ust. § 4 písm. c) téhož zákona, při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případě i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.
15. Krajský soud neshledal, že by řízení před správním orgánem bylo zatíženo vadou mající vliv na zákonnost obou vydaných správních rozhodnutí. V daném případě správní orgány posoudily oznámení přestupku, fotodokumentaci, plánek místa spáchání přestupku a svědeckou výpověď městských strážníků a svědka K. H. v souladu s § 50 odst. 4 správního řádu, tj. v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů. V přezkoumávané věci podklady pro rozhodnutí tvořily ucelený důkazní rámec a správní orgán I. stupně provedl dostatečné dokazování a vyhověl tak požadavku, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2 a § 3 správního řádu.
16. Žalobce v žalobě namítal, že předmětné vozidlo na daném místě zastavilo v rámci zásobování obchodu, tudíž k přestupku řidiče vozidla a sekundárně ani k přestupku provozovatele vozidla nedošlo. V daném případě neznámý řidič předmětného vozidla nerespektoval svislou dopravní značku B28 „zákaz zastavení“ doplněnou dodatkovou tabulkou E13 s textem „mimo zásobování“. Podle § 2 písm. o) zákona o silničním provozu, zastavit znamená uvést vozidlo do klidu na dobu nezbytně nutnou k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob anebo k neprodlenému naložení nebo složení nákladu. V rozsudku č. j. 8 As 8/2020-40 Nejvyšší správní soud uvedl, že v případě zastavení je nutno trvat na zákonné podmínce neprodleného nastoupení či vystoupení osob anebo naložení či složení nákladu. V uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 134/2018-29, v němž NSS uvedl, že nelze učinit závěr o zastavení vozidla ve smyslu § 2 písm. o) zákona o silničním provozu jen na základě doby, po kterou je vozidlo uvedeno do klidu, nýbrž musí být vždy současně splněny podmínky zjevnosti uvedení vozidla do klidu na nezbytně nutnou dobu k neprodlenému nastoupení, vystoupení osob nebo k neprodlenému naložení či složení nákladu. Tento požadavek NSS dále rozvedl v rozsudku č. j. 9 As 205/2019-33 tak, že jeho naplnění přichází v úvahu v zásadě ve dvou případech: Pokud řidič zůstává ve vozidle nebo v bezprostřední vzdálenosti nebo pokud řidič zajistí, aby bylo z okolností zřejmé, že došlo pouze k zastavení (například nechal lístek s kontaktem na sebe za sklem nebo je u vozidla náklad), konec citace.

17. Dle názoru soudu správní orgány v projednávané věci postupovaly v souladu s výše uvedenou judikaturou. Z citované judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že závěr o tom, že došlo k „zastavení“, není možné učinit pouze na základě doby, po kterou je vozidlo uvedeno do klidu, avšak je třeba naplnit též podmínku zjevnosti, že vozidlo bylo uvedeno do klidu na nezbytně nutnou dobu za účelem neprodleného nastoupení či vystoupení osob nebo neprodleného naložení či vyložení nákladu, přičemž tato podmínka může být naplněna zejména, pokud řidič zůstává ve vozidle nebo bezprostřední vzdálenosti nebo pokud řidič zajistil, aby bylo z okolností zřejmé, že došlo pouze k zastavení (například nechal lístek s kontaktem na sebe za sklem nebo je u vozidla náklad). Ani jedna z těchto alternativ, tedy podmínka zjevnosti v daném případě nenastala. Z provedených důkazů zcela jednoznačně plyne, že u vozidla ani ve vozidle se nikdo nenacházel a z žádných okolností nebylo zřejmé, že se má jednat pouze o zastavení. U vozidla nebyl náklad, nikdo se v době kontroly u vozidla nepohyboval, nenastupoval, nic nenakládal ani nevykládal, nebylo nijak zjevné, že se řidič bezprostředně vrátí apod. Takový stav nelze kvalifikovat jako pouhé zastavení. Soud zastává názor, že za tohoto stavu nebylo třeba v dané věci zjišťovat účel zastavení, ostatně to ani možné nebylo, pokud nebyl řidič vozidla zjištěn. Skutečnost, že se blíže nezjištěný řidič vozidla dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením § 4 písm. c) zákona o silničním provozu plyne jak z výrokové části rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak i z jeho odůvodnění. S ohledem na výše uvedené závěry bylo také nadbytečné provádět žalobcem navrhované důkazy (výpisem souřadnic GPS ze služebního vozidla městské policie), protože se jednalo o důkazy nadbytečné. Byť žalovaný v napadeném rozhodnutí žalobcem navrhovaný důkaz výslovně neoznačuje, má soud za to, že žalovaný se s nadbytečností těchto důkazů vypořádal závěrem, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a že spáchání předmětného přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu bylo jednoznačně prokázáno. Správní rozhodnutí mají dostatečný podklad ve spisu, závěry správních orgánů jsou podloženy dostatečně skutkovými zjištěními.
18. Dle názoru soudu žalobce se daného přestupku provozovatele vozidla dopustil, rozhodnutí správních orgánů jsou přezkoumatelná a zákonná. Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30. 6. 2023

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M.R.